

Cuvioasa Agafia Maranciuc de la Cuselauca (1819-1873)

Cuvioasa Agafia, cum ii spun surorile de la Cuselauca, s-a nascut in 1819 in satul Pasatel, in Moldova dintre Bug si Nistru in familia crestinilor Ioan si Eudochia Maranciuc. Sotii Maranciuc duceau o viata crestineasca deosebita si mergeau des la locurile sfinte, avand o evlavie aparte pentru sfintii din Lavra Pesterilor din Kiev. Micuta Agafia isi ruga parintii cu lacrimi in ochi sa o ia cu ei la locurile sfinte din Kiev, dar parintii, cunoscand greutatile drumurilor, lasau copila acasa in grija celor apropiati. Trebuie sa tinem cont ca, pe acele timpuri cea mai mare parte a pelerinajului se facea pe jos si un copil mic era o povara suplimentara pentru drumeti.

Odata sotii Maranciuc au pornit spre Lavra Pesterilor lasand-o pe micuta Agafia in supravegherea rudelor. Nu puteau sti de ce fapte minunate in ochii lui Dumnezeu este in stare un copil, inima a caruia s-a aprins de dorul de a se apropia de moastelor sfintilor de la Kiev. La cateva zile dupa plecarea parintilor, micuta Agafia se porneste in pelerinaj spre Kiev, gandind ca poate ajunge si singura acolo. Insa Domnul i-a pregatit alta cale. Fiind in drum spre Lavra, in intunericul

noptii copila cade intr-o fantana pustie si adanca,traumandu-si grav ambele picioare. Acest accident i-a pecetluit viata de mai departe pentru ca ea chiar dupa ce a fost gasita a fost nevoita sa stea tot timpul la pat. In aceasta fantana copila a petrecut trei ani fiind mangaiata si intarita de Dumnezeu si de ingeri, care au hranit-o cu mana cereasca, potrivit unor marturii.

La intoarcerea lor din Kiev, parintii au suferit mult prin pierderea fiicei dragi si au plins-o ca pe o decedata. Iar milostivul Dumnezeu cautand la suferintele micutei Agafia si la nelinistea parintilor ei s-a indurat de ei si le-a pregatit o mare bucurie si binecuvintare.

In locurile acelea pamantul era foarte roditor, iar pasunile erau acoperite cu o iarba mustoasa. Nu departe de fantana parasita in care petrecea in chip minunat micuta Agafia isi pastea turmele un baci pe nume Dimitriu, care se deosebea de altii prin bunatatea sufleteasca. Odata, pe cind isi ducea turma in campie a inceput a canta psalmi, baciul a auzit o melodie ingereasca care venea din fintina. Astfel a fost descoperita Agafia. Baciul a scos-o din fantana si a dat de veste parintilor. Suferinda Agafia marturisea mai tirziu ca in tot acest timp cit a stat in fantana veneau la ea doi porumbei care o hraneau si o incalzeau. Parintii

vazand ca ea nu poate sa mearga au pus-o intr-u carucior si au dus-o acasa.

Binecuvantarea Sfantului Munte

Asa a ajuns Agafia in casa parinteasca unde s-a bucurat de purtarea de grija si dragostea apropiatilor sai. Insa in viata fetitei au survenit schimbări: copila vorbăreata si prietenoasa de odinioara s-a scufundat intr-o tacere profunda, petrecand tot timpul in rugaciuni. In aceasta tacere neintelesa a petrecut Agafia cativa ani suferind dureri si boli. Dar prin aceasta tacere, suferinta si rabdare a invrednicit-o Dumnezeu de darul facerii de minuni. La patul ei de boala se adunau multi nenorociti si sarmani, iar Agafia cu sfatul si rugaciunile sale curate le usura tuturor suferintele. La patul ei din casa parinteasca a fost vizitata si de catre doi calugari atoniti. Dupa mai multe discutii calugarii i-au daruit Agafiei ca semn de binecuvintare a Muntelui Sfant o Evanghelie, de care ea nu s-a despartit niciodata.

“Destainuiti Domnului jalea voastra si El va va hrani!”

In satul Pasatel, unde locuia Agafia traiau si credinciosii Vasile si Xenia, care cresteau si educau in dreapta credinta ortodoxa 12 copii. Aveau o gospodarie nu prea mare, o bucata de

pământ și o vacută cu laptele careia se hrănea toată familia. Înșă dușmanul neamului omenesc, necuratul i-a suflat unui om pe nume Artenie să le fure vacută. Pierderea și scarba care s-a abatut asupra familiei lui Vasile și Xenia i-a dus la casa Agafiei, care i-a liniștit cu cuvintele: “Destăinuți Domnului jalea voastră și el vă va hrăni!” Astfel povățuindu-i și încredințându-i despre mila fără de margini a lui Dumnezeu, Cuvioasa Agafia i-a trimis acasă, iar ei au început să se roage înflăcărat. În acea noapte răufăcătorul Artenie a visat un vis înfricosător: parca el căzuse într-o groapă adâncă, întunecoasă, de unde în zădar încerca să iasă. După multe și zadarnice staruiri Artenie a observat la marginea gropii pe Agafia, care întinzându-i mână îl ajuta să iasă spunându-i: “Întoarce-te acasă!” După aceasta ea a dispărut. Artenie s-a trezit plin de sudoare rece și tremurând de frică. În acea dimineață el a întors vacută furată și, regretând cele făcute, și-a petrecut restul vieții în rugăciuni și posturi.

Casa părinților unde locuia Agafia era pentru mulți loc de mângâiere și întărire în credință. Mulți aduceau cadouri bogate în semn de recunoștință și mulțumire pentru rugăciunile ei, prin care Domnul cel multmăloș îi vindeca pe cei bolnavi, le dădea grai celor muți, întorcea vederea orbilor, întorcea auzul surzilor, îi liniștea pe toți care erau pomeniți

de cuvioasa in rugaciunile sale. Insa n-a fost in pronia dumnezeiasca ca acea casa in care locuia Agafia impreuna cu parintii sai sa ramana un adapost pentru cei ce cautau linste sufleteasca: Maica Domnului i-a poruncit in vis sa se instaleze in cea mai saraca manastire din Basarabia – manastirea Cuselauca.

42 de ani in manastire la pat

Venind la Cuselauca, Agafia a continuat sa faca fapte vrednice de credinta, ajutand oamenii, indrumandu-i si rugandu-se pentru ei. Vestea despre binefacerile ei s-a raspindit si la manastire au inceput a veni oameni nu doar din localitatile apropiate, dar si din locuri mai indepartate. Crestinii care veneau din toate partile la Agafia aduceau diferite daruri si contribuiau la dezvoltarea manastirii. Au aparut noi constructii, s-a marit numarul personalului, s-a intarit o pravila mai aspra la manastire. Chilia saraca a Agafiei adapostea si acum oameni cu diferite nevoi si suferinte. Intre cei care ii paseau adeseori pragul cu fel de fel de trebuinte se numara si o diaconita, careia Agafia i-a prevestit ca, dupa trecerea ei din viata va deveni stareta in aceasta manastire. Dupa acea discutie Agafia i-a daruit sotiei diaconului metanii calugaresti ceea ce era si un semn de

schimbare a vietii si de conformare nevointelor monahale.

Agafia a trait in manastire 42 de ani, timp in care nu s-a ridicat nicodata din pat din cauza bolii, n-a schimbat legea calugareasca si a servit drept exemplu tuturor maicilor din manastire. Ea a suferit si boli si amarul vietii, si alte greutati, pentru care a fost inzestrata de Dumnezeu cu darul inaintevederii. Ea a prevazut inflorire si apoi decaderea vietii manastirii, ceea ce s-a si intimplat in anii prigoanei comuniste, cind militia sovietica a inchis bisericile, a nationalizat paminturile manastiresti, iar pe maicute le-au pus sa lucreze in colhoz.

In ultimele luni ale vietii sale, Cuvioasa Agafia discuta mult cu egumena si cu surorile manastirii, indemnindu-i pe toti sa-si duca crucea vietii cu liniste si pocainta. Pe unii crestii ii certa rau, apoi ii linistea si le promitea rugaciunile ei. La 9 iunie 1873 Agafia s-a impartasit cu Sfintele Taine si si-a dat sufletul cu pace in mainile Domnului. Martorii istorisesc ca dupa ce a primit Sfanta Impartasanie fata Agafiei lumina cu o lumina neobisnuita.

Putin dupa adormirea ei, sotia diaconului careia i-a vorbit suferinda, s-a calugarit in manastirea Cuselauca, unde a construit o bisericuta si a sapat o fantana care au ajuns pina in zilele noastre.

Surorile manastirii folosesc apa din aceasta fantana pentru pregatirea hranii. Se spune ca, pe langa gustul deosebit de placut apa are si calitatea de a vindeca durerile de cap si alte boli. Potrivit traditiei, Agafia inainte de trecerea sa din viata a promis ca nu va parasi manastirea si va da ajutor celor care se roaga ei, ceea ce se confirma prin multe minuni care se intampla la mormintul ei.